

תת"ע 2226/05/13 - מדינת ישראל נגד אייל בהרד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 13-05-2226 מדינת ישראל נ' אייל בהרד
בפני כב' השופט דין סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אייל בהרד

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

נגד הנאשם נרשמה ביום 12.10.16 הودעת תשלום קנס המיחסת לו עבירה של שימוש בטלפון במהלך נסעה, בגיןו לתקנה 28 (א) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיחסתו.

כפי שיפורט להלן, גדר המחלוקת בין הצדדים היא, האם יש מקום להרשייע את הנאשם בעבירה המיחסת לו בהודעת תשלום הקנס על יסוד מערכת הראות המפורטת בהודעת תשלום הקנס ואם התשובה לשאלת זו היא בשלילה - האם יש מקום להרשייע במיחסתו ליה בהודעת תשלום הקנס בהתאם על מערכת העובדות לה טוען הנאשם במסגרת הליך הPROCOT. אקדמי ואומר כי לטעמי התשובה לשתי שאלות אלה היא בשלילה. טרם שאפרט מסקנותי בהרחבה נציג תחילת את העובדות כפי שהן מתיਆרות בהודעת תשלום הקנס.

בפרק הנسبות בדוח ציינה עורכת הדוח כי במהלך סיור שגרתי על רחוב שנקר מצפון לדרך ראתה היא את רכבו של הנאשם כשהוא נהוג על ידי הנאשם על רחוב שנקר מצפון לדרך כאשר עורכת הדוח נסעת בנתיב הימני, כאמור בדוח, ואילו הנאשם נסע בנתיב השמאלי. לטענתה, ראתה את הנאשם מחזיק ביד ימין טלפון שחור נייד וממצמיד אותו לאוזנו הימנית. כאשר הורתה עורכת הדוח לנאשם לעצור לצד העיר, לטענתה, את מכשיר הטלפון לידה של הנסעתו לידי (רע"תו). עם זאת מצינית עורכת הדוח בדוח כי "בזודאות הנ"ל הוא שהחזיק בטלפון עפי השיעור שהיה על צבע הגוף השונה ושל הנוסעת". בדוח צוין כי היה מגז אויר נאה.

במועד ההוכחות ואף לפני כפר הנאשם במיחסתו לו צוין כי את מכשיר הטלפון החזיקה רעייתו ולא הוא. דבריהם אלה

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

נרשמו גם במסגרת דברי הנаг בהודעת תשלום הকנס ("היא החזקה לי..."). הנאשם הדגיש כי רعيיתו הרימה את מכשיר הטלפון לגובה הכתף והוא היה במצב "רמקול" והנאשם היה יכול לשוחח באופן כזה, לטענתו, מבל' לס肯 את עצמו או איש מציבור המשתמשים בדרכו.

דין והכרעה

ראשית אומר כי לטעמי לא ניתן היה לבסס, על פי האמור בדוח, את הקביעה לפיה הנאשם הוא שאחז במכשיר הטלפון מבלי שהיה קיים ספק סביר בעניין זה. לצורך כך אין די כМОון בעובדה שעורכת הדוח הודהה בבית המשפט בהגנות כי התבבללה בכוונ נתבי הנטייה שביהם נסעו היא והנאשם כמפורט בדוח. העיקר בהקשר זה הוא מה שנאמר לפיו עורכת הדוח זיהתה בזדאות כי הנאשם ולא רعيיתו הוא שהחזיק בטלפון על בסיס צבע עור או צבע שיער. לצורך קבלת קביעה כה רגשה צזו כאמור אין די בכוונ אלा היה על עורכת הדוח לפרט מאייזה מරחיק צפחה במתරחש ברכבו של הנאשם על מנת שתוכל להבחן כראוי בהבדלים בין צבע העור - או צבע השיער - של הנאשם לבין זה של רעייתו. ידgesch כי בהרשעה על סמך עדות ייחידה נדרש בית המשפט לנ��וט משנה זהירותה בהערכת ראיות התביעה. נקיות זהירות צזו בנסיבות המקירה אינה יכולה אלא לעורר ספק בנוגע למידת הדיווק שבחזיהו בשים לב לכך שבמועד דין ההוכחות נכחה גם רعيיתו של הנאשם (אם כי לא העידה) ולא ניכרו לעניות דעתינו בין צבע העור או צבע השיער של הנאשם ורعيיתו הבדלים כה מהותיים שאפשרו זיהוי מדויק, ודאי לא כאשר הזיהוי נעשה במרקח מסוים ובעת שכלי הרכב מצויים בתנועה או בהמתנה ברמזוֹר.

לאור כל זאת מסקנתי היא כי קיים ספק סביר בנוגע לאשמתו של הנאשם במiosis לו וזאת בהתבסס על אופן זיהוי הנאשם כמצבע העבירה על פי נסיבות המקירה כפי שאלה תוארו בדוח.

מכאן נפנה לשאלת השניה והיא האם יש מקום להרשיע את הנאשם במiosis לו בהודעת תשלום הকנס על יסוד מערכת העובדות החלופית אותה ציין בפרשת הגנתו. כאמור, תשובה לשאלת זו היא בשילילה וזאת על יסוד הטעמים הבאים: ראשית אומר כי אין חולק כי את תקנה 28 לתקנות התעבורה יש לפרש פרשנות תכליתית המרחיבה את האיסורים הקבועים בה במטרה לשמור על בטיחות עובי הדרך (ראו: עפ"ת (מח', ת"א) 12-11-32659 שילר נ. מ"י (לא פורסם)). יחד עם זאת, ברி כי על בסיס מערכת העובדות החלופית שהציג הנאשם הוא החזיק את ההגה בשתי ידיים באופן שנמנעה הסחת דעת הנובעת מן הצורך לפעול את מכשיר הטלפון כך שהתכלית הבטיחות העומדת ביסוד תקנה 28 לתקנות התעבורה נשמרת תחת המערכת העובדתית שתיאר הנאשם. יתרה מזו: גם אם נניח, מבלי לפסקוק, כי הנאשם לא שוחח בטלפון באמצעות "דיבוריית" כהגדרתה בתקנה 28 לתקנות התעבורה הרי הקביעה כי הנאשם עבר עבירה בנסיבות האמורות מובילה לכל אבסורד פרשני ולפיו כל אימת שהנаг ברכבו משתתף בשיחה הנערכת ברכב הוא עובר עבירה!! כיצד? אם ניתן לדוגמה מצב בו מאן דהוא יושב במושב הנוסע האחורי ומדבר בטלפון באמצעות דיבוריית במצב רמקול והנאשם משתתף אף הוא בשיחה הרוי שיש ברכ, אליבא דמאשינה, משומע עבירה. זאת, הגם שכל חטא של הנаг במצב הדברים האמור הוא ההשתתפות בשיחה בעת הנהיגה, דבר שיכל לקרות ואף קורה לא אחת בעת שמספר נוסעים ברכב. הנאשם הדגיש כי רعيיתוacha בטלפון במרקח הנוסע לצד הנאג ולא הניחה את הטלפון סמוך לנאשם. בנסיבות אלה אינו סבור כי ניתן לראות במעשה שנעשה - תחת מערכת העובדות שתיאר הנאשם - עבירה.

סוף דבר, לאור כל האמור אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מן המוחץ לו.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ד, 29 ינואר 2014, במעמד הצדדים